

จากผู้เขียน

ผู้เขียนมีความตั้งใจศึกษาค้นคว้าเขียนหนังสือเรื่อง “เอกกษัตริย์ใต้รัฐธรรมนูญ” เพื่อรวบรวมเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองตั้งแต่สมัยเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ มาจนถึงปีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เป็นหนังสือที่อ่านเข้าใจง่ายด้วยความปรารถนาที่จะให้ผู้ที่สนใจประวัติศาสตร์และความเป็นไปของบ้านเมืองโดยเฉพาะอนุชนคนรุ่นหลังได้รับทราบข้อเท็จจริงของเหตุการณ์บ้านเมืองและสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในระยะเวลากว่า ๗๐ ปีที่ผ่านมาให้กระจ่างชัด ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าแห่งบทบาทของพระมหากษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงกำหนดไว้อย่างเคร่งครัดและทรงยึดถือปฏิบัติมาโดยตลอดด้วยซัตติยมานะที่ทรงไว้ซึ่งทศพิธราชธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม แม้ในบางครั้งบางช่วงเวลาจะต้องทรงเผชิญกับปัญหาอุปสรรคนานัปการ แต่ก็สามารถฟันฝ่ามาได้จนเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า สถาบันพระมหากษัตริย์คือระบบเกียรตินิยมของชาติและพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวคือศูนย์กลางของความถูกต้อง เป็นศูนย์กลางของความยุติธรรม คีลธรรมความดีงามที่ประชาชนชาวไทยพร้อมใจถวายให้ด้วยความจงรักภักดี

การศึกษาค้นคว้าเรื่องราวต่างๆ เหล่านี้ นอกจากผู้เขียนจะอาศัยข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทยแล้ว ผู้เขียนพร้อมด้วยคณะทำงานจำนวนหนึ่งได้เดินทางไปค้นคว้าหาเอกสารหลักฐานต่างๆ ในต่างประเทศเพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อเท็จจริงกับข้อมูลต่างๆ ในประเทศไทย โดยได้ประสานขอความอนุเคราะห์ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อไปทำการค้นคว้าและอ่านเอกสารที่ Library of Congress ที่ State Department Library ณ กรุงวอชิงตัน ดีซี National Archives ที่แมรีแลนด์ สหรัฐอเมริกา และ

The National Archives ที่กรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร ด้วยความอนุเคราะห์ของ **ดร.จริยวัฒน์ สันตะบุตร** รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศในขณะนั้น ผู้เขียนและคณะทำงานอันประกอบด้วย **ม.ร.ว.รจยา อาภากร เกวลี ตันละมัย** และ **สกลฤทธิ์ จันทรพุ่ม** จึงมีโอกาสดำเนินทางไปทำงานที่สหรัฐอเมริกาเมื่อต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ พวกเราใช้เวลาเกือบ ๒ เดือนทำงานอยู่ในห้องสมุด ๓ แห่งในสหรัฐอเมริกาทุกวันเว้นวันอาทิตย์เพื่อค้นหาเอกสารและข้อมูลต่างๆ ให้มากที่สุด

นอกจากจะใช้เวลานั่งทำงานใน Library of Congress แล้ว พวกเรายังต้องเดินทางไปยัง National Archives ที่แมริแลนด์เกือบทุกวัน จากความช่วยเหลือประสานงานของ **คุณรุจิกร แสงจันทร์** เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูตไทยในกรุงวอชิงตัน ดีซี และ **คุณคันสนีย์ ธนสารสมบัติ** เจ้าหน้าที่ชั่วคราว ทำให้คณะของผู้เขียนเป็นนักค้นคว้าวิจัยจากประเทศไทยคณะแรกที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้เข้าไปใช้บริการในห้องสมุดกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาที่กรุงวอชิงตัน ดีซี ซึ่งโอกาสนี้ไม่เพียงแต่คณะผู้ค้นคว้าวิจัยจากประเทศไทยเท่านั้นที่รู้สึกตื่นเต้นดีใจที่ได้เข้าไปค้นข้อมูลในห้องสมุดแห่งนั้น หากแต่เจ้าหน้าที่อเมริกันตั้งแต่ฝ่ายรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับ และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดต่างก็รู้สึกตื่นเต้นและแปลกใจที่ได้ต้อนรับและพบปะกับพวกเรา ซึ่งแม้พวกเราจะมีความตั้งใจอย่างจริงจังที่จะเข้าไปค้นหาข้อมูลและอ่านเอกสารตามที่หวังไว้เท่านั้น แต่ด้วยความเข้มงวดในด้านการรักษาความปลอดภัย ณ ที่แห่งนั้นก็ทำให้พวกเรารู้สึกถึงความแปลกหน้าอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน เมื่อได้รับคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่อเมริกันที่มาอำนวยความสะดวกในการทำงานของพวกเราว่า เมื่อเราเข้าไปในห้องสมุดแล้ว เขาอนุญาตให้เราค้นหาข้อมูลตามที่ต้องการได้อย่างสะดวกสบาย หากต้องการถ่ายเอกสารก็มีเครื่องถ่ายเอกสารให้บริการฟรีโดยไม่จำกัดจำนวน หรือสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาข้อมูลและพิมพ์ข้อมูลที่ต้องการออกมาได้โดยไม่คิดค่าบริการเช่นเดียวกัน แต่ห้ามไม่ให้พวกเราออกไปเดินเล่นผ่าน

ในบริเวณที่มีใช้เขตของห้องสมุดที่เขาอนุญาตให้เราไปใช้บริการ เมื่อถึงเวลาพักรับประทานอาหารก็จะมีเจ้าหน้าที่มารับคณะของเราไปรับประทานอาหารในห้องอาหารที่เขากำหนดให้ โดยเราจะต้องเป็นผู้จ่ายค่าอาหารเอง หลังจากรับประทานอาหารเสร็จ เจ้าหน้าที่ก็จะนำพวกเรากลับมาส่งยังห้องสมุด พอถึงเวลาที่ห้องสมุดปิด ก็จะมีเจ้าหน้าที่มารับพวกเราออกจากห้องสมุด พามาส่งยังหน้าตึกเพื่อให้เดินทางกลับที่พักเอง

สิ่งที่อยากจะบอกเล่ามากก็คือ ความเข้มงวดของการรักษาความปลอดภัยใน State Department Library ทำให้พวกเราตกใจมากในวันแรก ขณะที่คณะของเราเดินตามเจ้าหน้าที่อเมริกันไปยังห้องอาหารนั้น ปรากฏว่ามีคนหนึ่ง ในคณะของเราเหลือบเห็นห้องน้ำในระหว่างทาง จึงตัดสินใจแวะเข้าไป โดยไม่ได้บอกกล่าว พอเจ้าหน้าที่อเมริกันที่เดินนำพวกเราไปยังห้องอาหารหันกลับมามองคณะของเราที่เดินตาม เห็นขาดหายไปหนึ่งคนก็ทำท่าตกใจและถามว่าอีกคนหายไปไหน พวกเราคาดเดาว่าอาจจะไปเข้าห้องน้ำ เจ้าหน้าที่อเมริกันก็ไวยวายเป็นอันสูงว่าทำไมไม่บอก ห้องน้ำในห้องสมุดก็มีพร้อม ไม่ควรเดินหายไปไหนโดยไม่ได้ออกอนุญาต ตั้งแต่นั้นมาพวกเราก็กว้างตัวให้อยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ อย่างเคร่งครัด ทำให้สามารถค้นคว้าหาข้อมูลและเอกสารต่างๆ ตามที่คาดหวังไว้และไม่ได้คาดหวังไว้ได้อย่างมากมาย

เมื่อเสร็จภารกิจจากสหรัฐอเมริกาแล้ว ผู้เขียนพร้อมด้วย **เกวลี ตันละมัย** และ **สกลฤทธิ์ จันทรพุ่ม** ก็ออกเดินทางต่อไปยังกรุงลอนดอน สหราชอาณาจักร เพื่อไปค้นหาข้อมูลและอ่านเอกสารที่ The National Archives ในกลาง ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่กรุงลอนดอน เมื่อคณะของพวกเราไปถึงก็ได้รับความช่วยเหลืออนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก **คุณบรรสาน บุณนาค** อุปทูตไทย ณ กรุงลอนดอน ซึ่งกำลังจะเดินทางไปรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงย่างกุ้ง และ **คุณณรุท สุนทโรดม** เลขานุการเอก สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลอนดอน เนื่องจากในขณะนี้คณะของพวกเราเข้าไปขอใช้บริการที่ The National Archives ที่กรุงลอนดอนนั้น เป็นเวลาที่ The National

Archives ซึ่งแต่เดิมเรียกว่า Public Record Office เพื่อย้ายที่ทำการใน
กรุงลอนดอนออกมาอยู่ชานเมืองและกำลังปรับระบบข้อมูลและเอกสารจาก
Public Record Office มาเป็นระบบใหม่ของ The National Archives
เมื่อพวกเราเข้าไปขอใช้บริการอ่านและค้นเอกสารเกี่ยวกับประเทศไทยตั้งแต่
ปี ค.ศ. ๑๙๓๐ ถึง ค.ศ. ๑๙๗๕ เจ้าหน้าที่ผู้กำลังปรับเปลี่ยนระบบห้องสมุดอยู่
จึงได้แจ้งแก่พวกเราว่า ถ้าหากเราประสงค์ที่จะขอเอกสารมาอ่าน เราจะต้อง
เอาระบบข้อมูลของเอกสารที่ยังเป็น Public Record Office มาแปลงให้เข้า
กับระบบใหม่ที่เป็นของ The National Archives ให้หมดเสียก่อน จึงจะเรียก
อ่านเอกสารได้โดยเจ้าหน้าที่ได้สอนวิธีการแปลงรหัสเอกสารให้แก่พวกเรา
พร้อมกับแนะนำให้เราช่วยตัวเอง เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่มาคอยให้บริการ
ครั้นเมื่อเราปรึกษาหารือกันแล้วเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการทำงานที่กรุงลอนดอนนั้น
สูงมาก อีกทั้งยังได้กำหนดเวลาที่จะอยู่ทำงานใน The National Archives
เพียง ๒ เดือน หากยังมีความยุ่งยากล่าช้าในการทำงานอ่านเอกสารซ้ำเติม
เข้ามาอีกก็จะยิ่งใช้เวลาามากและยังจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว
เราจึงจำเป็นต้องหาสถานที่ทำงานเพื่อแปลงรหัสเอกสารทั้งหมดเสียก่อน

อย่างไรก็ตามการปรับระบบข้อมูลทางเอกสารจากระบบเก่าไปสู่ระบบใหม่
ลำพังเครื่องไม้เครื่องมือที่เรามีอยู่คือคอมพิวเตอร์แล็บที่อปคงจะช่วยอะไร
ไม่ได้มาก จึงจะต้องหาสถานที่ที่มีคอมพิวเตอร์ศักยภาพสูงพร้อมอุปกรณ์
ครบครันเพื่อช่วยในการทำงานอย่างน้อย ๒ เครื่อง คาดว่าถ้าเราระดมกำลัง
ของพวกเราทำงานอย่างเต็มที่ ก็คงจะสามารถปรับระบบข้อมูลทั้งหมดที่เรา
ต้องการได้ไม่เกิน ๑๐ วัน และเราคงจะต้องขยายระยะเวลาการค้นคว้า
ออกไปอีก แต่ก็ยังนับว่าเป็นความโชคดีของพวกเราเมื่อได้นำความไปปรึกษา
คุณณรุทธ สุนทโรดม ที่สถานทูตไทยเรื่องการหาสถานที่ทำงาน ด้วยน้ำใจ
และความเอื้อเฟื้อ คุณณรุทธบอกกับพวกเราว่าที่สถานทูตไทยมีห้องทำงาน
ของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ ๒ เครื่องพร้อมอุปกรณ์ครบครัน
ว่างอยู่ เนื่องจากเจ้าของห้องต้องมาราชการที่กรุงเทพฯ เป็นเวลา ๒ สัปดาห์

หากพวกเราเร่งทำงานให้เสร็จก่อนที่เจ้าของห้องจะกลับก็ไม่มีปัญหาอะไร
คุณณรุทธขอรับภาระเป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตให้พวกเราได้ใช้ห้องนั้น
ด้วยตนเอง

จากนั้นเราทั้งสามคนก็เร่งแปลงรหัสข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับประเทศไทย
ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๓๐ ถึงปี ค.ศ. ๑๙๗๕ กว่า ๕,๐๐๐ รายการสำเร็จได้ภายใน
๕ วันเมื่อเราไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของ The National Archives ทราบและขอ
อ่านเอกสาร เจ้าหน้าที่ก็แสดงความประหลาดใจและเห็นเป็นเรื่องเหลือเชื่อ
ที่พวกเราสามารถทำงานได้รวดเร็วขนาดนั้น ถึงกับออกปากว่า “เหลือเชื่อ
จริงๆ ไม่เคยมีใครทำได้เช่นนี้ บางคนใช้เวลาตั้งสองสามเดือนยังไม่สำเร็จเลย
หอดจดหมายเหตุเมืองอังกฤษน่าจะจ้างพวกคุณมาทำงานจริงๆ”

ผู้เขียนและคณะใช้เวลาสองเดือนเศษออกเดินทางจากบ้านพักในกรุง
ลอนดอนแต่เช้าตรู่ เดินไปขึ้นรถไฟใต้ดินจากสถานี Holland Park ไปยัง
สถานี Kew Garden เพื่อเดินต่อไปยัง The National Archives ที่อยู่
ใกล้ๆ กับ Kew Garden โดยมีวันหยุดสุดสัปดาห์ในวันอาทิตย์เพียงวันเดียว
ซึ่งเป็นวันที่พวกเราต้องซักผ้ารีดผ้า จัดเอกสารเข้าแฟ้มให้เป็นหมวดหมู่เพื่อ
ให้ง่ายต่อการนำออกมาใช้เมื่อกลับมาถึงเมืองไทย คณะของเราเสร็จจาก
การทำงานที่กรุงลอนดอนต้นเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่แล้วในปลาย
เดือนมีนาคมนั้นเองผู้เขียนก็ล้มป่วยลงด้วยโรคเส้นโลหิตในสมองตีบ อาการ
หนักมากจนเป็นที่กังวลว่าผู้เขียนจะไม่สามารถทำงานสำคัญนี้ได้สำเร็จ แต่
ด้วยฝีมือการรักษาเยียวยาของแพทย์หญิงกนกวรรณ บุญญพิสิษฐ์ อาการ
ป่วยของผู้เขียนก็ฟื้นขึ้นมาจนเกือบจะเป็นปกติ หลังจากที่ได้รับการบำบัดรักษา
ในโรงพยาบาลศิริราชเป็นเวลาเดือนเศษ และคุณหมอได้คอยติดตามดูแล
รักษาจนผู้ป่วยสามารถทำงานได้เต็มที่ในที่สุดซึ่งผู้เขียนยังระลึกถึงบุญคุณ
ของคุณหมออยู่เสมอ

หลังจากหายป่วยเป็นปกติแล้ว ผู้เขียนใช้เวลาเกือบสองปีในการรวบรวม
และเรียบเรียงเขียนหนังสือเล่มนี้ โดยได้อาศัยประโยชน์จากข้อมูลที่มีอยู่

ทั้งหมดในประเทศประกอบกับเอกสารที่ได้ทำการค้นคว้ามาจากต่างประเทศ
ซึ่งผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก**อาจารย์พงษ์ศรี เลขะวัฒนะ อาจารย์อาภา
สนิทวงศ์ ณ ออยุธยา** อดีตอาจารย์คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และ**คุณรัชดา อิศรเสนา ณ ออยุธยา** นักแปลอิสระ เป็นผู้แปลเอกสารจากภาษา
อังกฤษมาเป็นภาษาไทยเพื่อใช้ประกอบข้อมูลในหนังสือเล่มนี้

นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้รับความกรุณาจากทายาทของ**พระวรวงศ์เธอ
กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร** อดีตประธานองคมนตรีที่ได้อนุญาตให้ผู้เขียน
นำข้อมูลในบันทึกส่วนพระองค์มาเปิดเผยเพื่อเป็นประโยชน์ในการสนับสนุน
ข้อเท็จจริงบางประการที่ไม่เคยมีการเปิดเผยมาก่อนเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้และ
มีความเข้าใจในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างถ่องแท้ด้วย

หนังสือเล่มนี้จะไม่มีความสำเร็จได้เลยหากผู้เขียนไม่ได้รับการสนับสนุน
อย่างดียิ่งจาก **ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ดร.ทง พิทยะ และศาสตราจารย์
นพ.เกษม วัฒนชัย** ผู้ซึ่งตระหนักถึงความเหนื่อยยากของการทำงานของผู้เขียน
โดยพยายามหาทางช่วยเหลือและให้กำลังใจอย่างเต็มที่เสมอมา ส่วนผู้ที่ให้
การสนับสนุนในการช่วยรวบรวมและค้นคว้าจัดหาข้อมูลในประเทศไทยอย่าง
สำคัญคือ **อัศศิริ ธรรมโชติ ชูเกียรติ ฉาโรสง ชุตินา บุรณรัชดา อาสา คำภา**
และคณะผู้ช่วยวิจัยอีกจำนวนหนึ่งอันมีส่วนเป็นอย่างมากในความสำเร็จ
ของหนังสือเล่มนี้

สุดท้ายที่ผู้เขียนจะละเลยไม่ได้เลยคือบุคคลผู้ทำงานทุ่มเทเคียงบ่าเคียง
ไหล่มากับผู้เขียนอย่างไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อยในทุกสถานการณ์คือ **เกวลี
ตันละมัย สกลฤทธิ์ จันทรพุ่ม มาริสา ชาดิยาภา และ พิชามณัฐ ชัยตรุณ**
ผู้ที่รับอาสาเข้ามาเป็นบรรณาธิการดูแลความถูกต้องเรียบร้อยสวยงามของ
หนังสือซึ่งได้แบ่งเบาภาระความเหน็ดเหนื่อยของผู้เขียนไปไม่น้อย ตลอดจน
อาจารย์สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร ที่ได้สละเวลาอันมีค่าของอาจารย์มาช่วย
ดูความถูกต้องของภาษาและราชาศัพท์ให้แก่หนังสือเล่มนี้อย่างไม่ขาดตก
บกพร่อง อันทำให้ผู้เขียนได้ประจักษ์ว่าแม้การทำงานจะเหนื่อยยากสักเพียงใด

แต่ด้วยน้ำใจและความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อจากบุคคลทั้งหลายที่ผู้เขียนได้เอ่ย
นามมาข้างต้นนี้ นับเป็นความซาบซึ้ง เป็นกำลังใจให้ผู้เขียนสามารถฟันฝ่า
อุปสรรคต่างๆ ทำงานอันยากยิ่งนี้สำเร็จได้ในที่สุด ผู้เขียนจึงขอขอบคุณทุกๆ
ท่านมา ณ ที่นี้และจะขอจดจำรำลึกในความกรุณาและน้ำใจไมตรีของทุกท่าน
ตลอดไป